

INLEIDING

Mgr. Van den Hende

Hoe kunnen we ons netwerk meer activeren?

Diocesane bijeenkomst geldwerving, maandag 2 september 2019, Adelbertkerk in Delft

We moeten het hele jaar aandacht besteden aan Kerkbalans. U weet hoe belangrijk dat is. Het hangt natuurlijk niet alleen van ons werken en zwoegen af. Het hangt ook van het klimaat in de parochies af en daar hoort het gebed bij. Niet om de opbrengst meteen tot grote hoogte op te stuwen, maar om onze motivatie, die een gave van Gods Geest is, met zijn kracht aan te vullen.

Het is vaak een valse tegenstelling: de Kerk als geestelijke instelling en de Kerk als materiële werkelijkheid. De Kerk heeft die namelijk als twee kanten die bij elkaar horen, zo leert ons het Tweede Vaticaans Concilie (Lumen Gentium 8). Als we leven van het geloof, willen we dat geloof doorgeven en dan hebben we ook de middelen nodig om daarin te voorzien. Voor onze gebouwen, het personeel en de kosten voor activiteiten.

Een netwerk vraagt om onderhoud en dat brengt een geldelijke ondersteuning met zich mee. Kerkbalans is een belangrijke uitvinding geweest. Na giften en intenties en donaties, die we als kerkgemeenschap ontvangen, hebben we met Kerkbalans een structurele manier gevonden om te werken aan onze financiële gezondheid. Zoals we iedereen uitnodigen om te bidden en vrijwilliger te zijn, zo nodigen we mensen ook uit om een financiële bijdrage te geven. De apostel Paulus spreekt van 'een bijdrage voor de heiligen'. Dat zijn niet de heiligen zoals die op de pilaren staan in de kerkgebouwen, maar het is het volk van God, waarvoor ook een geldelijke inspanning nodig is om mogelijk te maken wat ons steeds weer te doen staat.

Zo is Kerkbalans een uitnodiging aan iedereen. Niet alle ingeschreven katholieken leveren 'een bijdrage aan de heiligen' zien we aan de meest recente landelijke cijfers Kerkbalans 2017. Dat is u bekend. Een deel van de mensen is te bewegen tot een bijdrage en een deel niet. Gemiddeld draagt 31 procent van de katholieken bij aan de actie Kerkbalans. Een derde dus. Dat is niet veel, want twee derde draagt niet bij. Maar het is nog altijd een goed uitgangspunt: één op de drie heeft een antenne om financieel bij te dragen.

Ik schrik wel een beetje als ik kijk naar ons eigen bisdom Rotterdam. De inkomsten van de actie Kerkbalans blijven vrijwel gelijk en dat is positief. Het is slechts een kleine krimp die we zien en dat is niet slecht gezien het feit dat we als Kerk kleiner worden. De inspanningen van de coördinator van de Kerkbalansconsulenten Ad Sosef en al zijn medewerkers werpen hun vruchten af. Maar met 28 procent van de katholieken in het bisdom die bijdraagt aan de actie zitten we onder het landelijk gemiddelde. Je hoeft natuurlijk niet overal de beste in te zijn, maar ik zou het u als aandachtspunt mee willen geven.

Als we als Kerk een netwerk van liefde zijn is er aandacht nodig voor het draagvlak voor Kerkbalans. We zijn redelijk op niveau gebleven qua inkomsten, zoals gezegd, minder mensen geven meer. Maar het zou een mooie uitdaging zijn als we het draagvlak voor de actie in onze parochies kunnen verbreden en kunnen groeien naar 31 procent van de mensen die deelneemt. Het niveau van mijn oude bisdom Groningen-Leeuwarden, waar 55 procent van de mensen bijdraagt, zullen we wel niet halen. Maar denk erover na als parochie hoe je mensen kunt betrekken.

Ik sprak recent een enthousiaste vrijwilliger die me vertelde hoe hij aan draagvlak voor Kerkbalans probeert te bouwen. Hij bezoekt nabestaanden die een kerkelijke uitvaart mee hebben gemaakt. Na twee maanden gaat hij bij hen langs om te vragen hoe het met ze gaat, wat goed ging aan de uitvaart en wat beter kon. Een maand daarna gaat hij nogmaals langs en tijdens dat bezoek vraagt hij aan mensen die niet deelnemen aan de actie Kerkbalans of ze daarover na willen denken nu zij hebben ervaren wat de kerkgemeenschap betekent en de verrijzenis hebben gevierd bij de uitvaart. Hij vraagt hen: zou je nu je deze ervaring vanuit de gemeenschap hebt zelf een bijdrage willen geven aan de gemeenschap die zo belangrijk voor je is geweest?

Kunnen we op een hele natuurlijke manier aansluiten bij wat mensen meemaken? Denk aan volwassenen die toetreden tot de Kerk. Brengen we in de voorbereiding op het katholiek worden ook het belangrijke aspect in van onze materiële kant en de economische vraag? Het zou mooi zijn dat wanneer mensen enthousiast zijn over het woord van God, gehecht raken aan de eucharistie en de zorg voor elkaar, ze ook gevoelig worden voor de geldelijke ondersteuning en financiële noodzaak. Ik vermoed dat veel mensen dit realistische aspect van ons geloof niet meekrijgen. Ik kan me voorstellen dat er ook op andere momenten, waarop contact ontstaat met de parochie, kansen zijn. En dat niet alleen de pastoor of het pastoraal team het ter sprake laten brengen, maar dat het iets is dat vanuit de gemeenschap heel spontaan gevraagd wordt: heb je er iets voor over om wat zo mooi is mee in stand te houden?

Kortom ik ben zeer dankbaar dat u nu al zo vroeg in het jaar weer samenkomt om na te denken. Ik dank u voor wat alles wat u doet aan activiteiten, want je moet steeds weer opnieuw de mensen erbij betrekken met enthousiasme en geduld. En ik hoop dat het aspect van dat draagvlak onze extra aandacht mag krijgen. Met de inkomsten gaat het redelijk goed, vermoedelijk door de economische kracht van onze regio, maar zeker ook door de activiteiten van Ad Sosef en anderen. Maar kunnen we ook kijken of we van die 28 procent de 31 procent maken van het landelijke gemiddelde? Geld en goed zijn niet de enige graadmeter, maar wel een belangrijk fundament. We hoeven ons er niet voor te schamen als we geld vragen, want de Kerk is een goed doel: het gaat om het evangelie dat we doorgeven aan de nieuwe generaties. De vraag is dus: kunnen we ons netwerk meer activeren? Ik wens u een goede avond met nieuwe inzichten en aanzetten en een goed begin van de nieuwe campagne Kerkbalans.